

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-2273/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Maji Jurovicki, u pravnoj stvari tužitelja DRUGA FUNDACIJA SPV d.o.o., OIB: 25132169807, Lonjička ulica 2A, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Tomić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika OTP BANKA d.d., OIB: 52508873833, Ulica Domovinskog rata 61, Split, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Vukina, odvjetnica u OD Vukina & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Prilaz Gjure Deželića 30, radi utvrđenja i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 25. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, s danom objave 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna ugovorna odredba sadržana u čl. 5. Ugovora o kreditu broj: 12623/06 sklopljenog 01. veljače 2006. između Slaven Bilaver, kao korisnika kredita s jedne strane i Hvb – Splitska banka d.d., kao kreditora s druge strane i to u dijelu koji glasi: „Naknada za obradu kreditnog zahtjeva 3,00% od iznosa odobrenog kredita, minimalno 200,00 kn, a naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu Ugovora.“

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 496,28 € sa zakonskom zateznom kamatom, tekućom na taj iznos od 3. veljače .2006. godine do isplate po stopi koja je:

- do 31.12.2007. godine, određena Uredbom o visini stope zatezne kamate;
- od 01.01.2008. do 31.07.2015. godine, određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,
- od 01.08.2015. godine do 31.12.2022. godine, određena za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,
- od 01.01.2023. godine do 29.12.2023. godine, određena za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, - od 30.12.2023. godine do isplate, određena uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 1.116,18 € sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. lipnja 2026. do isplate po stopi određenoj uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana dok se za iznos parničnih troškova u iznosu od 517,00 € odbija kao neosnovan.

IV. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 849,54 € kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da aktivna legitimacija tužitelja proizlazi iz Ugovora o ustupu/prijenosu tražbine (cesija) a koji su Ugovor sklopili Slaven Bilaver kao ustupitelj s jedne strane i tužitelj kao primatelj s druge strane, kojim je Ugovorom tražbina koja je predmet ovog parničnog postupka u cijelosti prenesena na tužitelja kao novog vjerovnika, a pasivna legitimacija tuženika proizlazi iz toga što su 2. veljače 2006. Slaven Bilaver, kao korisnik kredita s jedne strane i Hvb - Splitska banka d.d., kao kreditor s druge strane sklopili ugovor o kreditu, broj: 12623/06, a tuženik OTP banka d.d. je pravni sljednik kreditora Hvb - Splitska banka d.d., Tužitelj navodi da je čl. 5.3., ugovora o kreditu ugovoreno naplaćivanje administrativne naknade za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 0,50% od iznosa odobrenog kredita i plaća se jednokratno, prije korištenja kredita, a ta je naknada od korisnika kredita naplaćena 1. ožujka 2006. u iznosu od 537,53 € i ta ugovorna odredba je bila ništetna jer se ovdje radi o tipskom i adhezijskom Ugovoru o kreditu pravnog prednika tuženika, a na koji sadržaj korisnik kredita nije imao, a niti je mogao imati bilo kakvog utjecaja, pa tako niti na sadržaj predmetne ugovorne odredbe koju je tuženik određivao jednostrano pa je takva odredba netransparentna, nepoštena, nezakonita i ništetna. Ističe da se o tim ugovornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo, niti je korisnik kredita imao bilo kakvog utjecaja na njihov sadržaj, pa se smatraju nepoštenima. Nadalje, pravni prednik tuženika prije i u vrijeme sklapanja ugovora nije informirao korisnika kredita koji bi eventualni stvarni troškovi bili obuhvaćeni predmetnom naknadom, o razlozima koji bi eventualno opravdavali naplaćivanje takve naknade pa korisnik kredita nije mogao na temelju točnih i razumljivih kriterija procijeniti koje ekonomske posljedice za njega temeljem takve odredbe uopće proizlaze. Kako je prednik tuženika predmetnu naknadu naplatio temeljem ništetne ugovorne odredbe, tuženik ju je dužan vratiti korisniku kredita, odnosno platiti njegovom pravnom sljedniku, ovdje tužitelju, sve sukladno čl. 1115. Zakona o obveznim odnosima

2. Tuženik u odgovor na tužbu navodi kako nije sporno da je prednik tužitelja sa tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 12623/06, ali je sporno da li su pojedine odredbe Ugovora nepoštene, a time i ništetne, stavlja prigovor zastare i previsoko određene vrijednosti predmeta spora jer smatra da se vps određuje samo prema zahtjevu za isplatu. Tuženik ističe da, iako osporava osnovu tužbenog zahtjeva, samu visinu tužbenog zahtjeva ne osporava.

3. Sud je u dokaznom postupku temeljem čl. 220. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 62/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje ZPP) proveo dokaze uvidom u dokumentaciju i to u povijesni izvadak iz sudskog registra (list 7 do 168, 178 do 279 spisa), u ugovor o kreditu (list 169 do 171 spisa), u ugovor o ustupu/prijenosu tražbine (list 172 do 177 spisa) i saslušao svjedoka Slavena Bilaver.
4. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. te je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.
5. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa po osnovi ništetnosti odredbi ugovora o kreditu o naknadi za obradu kredita u iznosu od 496,28€.
6. Među strankama nije sporno da su tuženik i korisnik kredita Slaven Bilaver 2. veljače 2006. sklopili ugovor o kreditu, broj: 12623/06, a nije sporno ni da je ulazna naknada u iznosu od 496,28 € naplaćena 3. veljače 2006. pa je tužitelj povukao tužbu za iznos od 41,25 € na ročištu 3. ožujka 2026. čemu se tuženik nije protivio i specificirao tužbeni zahtjev.
7. Člankom 1. ugovora o kreditu ugovoreno je da tuženik odobrava i stavlja na raspolaganje korisniku kredita kredit u kunsjoj protuvrijednosti od 27.000,00 CHF.
8. Člankom 5. ugovora o kreditu ugovoreno je da se korisnik kredita obvezuje platiti naknadu za obradu kredita 3,00% od iznosa odobrenog kredita, minimalno 200,00 tadašnjih kuna, a naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu ugovora.
9. Iz ugovora o ustupu/prijenosu tražbine utvrđeno je da su Slaven Bilaver i tužitelj sklopili ugovor o ustupu tražbine 8. lipnja 2023. kojim je člankom 1. i 2.1. ugovora o ugovoreno je da Slaven Bilaver ustupa tužitelju novčanu tražbinu prema tuženiku nastalu po osnovi ništetnih odredbi ugovora o kreditu broj 12623/06 sklopljenog između Slavena Bilaver i tuženika i to tražbinu na povrat preplaćenih iznosa s naslova valute, kamata i svih plaćenih naknada.
10. Tražbina iz čl. 2.1 ugovora o ustupu potraživanja je odrediva, tj. činidba koja je predmet ustupa je odrediva, bez obzira na to što u čl. 2. ugovora o ustupu tražbine nije naveden konkretan novčani iznos. Ugovor o ustupu tražbine sadrži podatke o vjerovniku, dužniku i pravnom temelju tražbine koja se ustupa, te je vidljivo da se ustupa cjelokupna tražbina ustupitelja prema tuženiku po osnovi ništetnih odredbi predmetnog ugovora o kreditu. Takvim naznačivanjem predmeta cesije činidba je odrediva jer je ustupljena cjelokupna tražbina, vidljivo je koja tražbina je ustupljena, a visina te tražbine se može utvrditi s obzirom na to da se može utvrditi u kojem iznosu je korisnik kredita platio naknadu za obradu kreditnog zahtjeva.
11. Svjedok Slaven Bilaver iskazao je da je 2005. podigao stambeni kredit za adaptaciju kuće u iznosu od 27.000,00 CHF, a u banci su mu samo dali, ugovor koji je već prije bio sastavljen, na potpis i nitko mu nije objasnio na što se odnosi ulazna naknada, nego je samo bilo rečeno da se to odnosi na manipulativne troškove. Nije mogao pregovarati ni o čemu što je bilo navedeno u tom ugovoru nego je bilo po sistemu uzmi ili ostavi.
12. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Slavena Bilaver jer je logičan i uvjerljiv, a također, iz niti jednog dokaza u spisu ne proizlazi da je tuženik dao bilo kakve

informacije potrošaču. Tuženik niti ne iznosi činjenicu koji zaposlenik banke je vodio pregovore s potrošačem oko sklapanja ugovora.

13. Ništetna je odredba čl. 5. ugovora o kreditu kojom je ugovorena naknada za obradu kredita 3,00% od iznosa odobrenog kredita, minimalno 200,00 tadašnjih kuna, a naplaćuje se jednokratno odmah po potpisu ugovora.

14. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a prema odredbi st. 2. tog članka, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Prema odredbi čl. 87. st. 1. ZZP-a nepoštena odredba je ništava.

15. U konkretnom slučaju banka nije prezentirala korisniku kredita o kakvim se točno stvarnim troškovima koji ulaze u spornu naknadu radi, niti mu je dala bilo kakve informacije o predmetnoj naknadi, pa tako niti bilo kakve informacije iz kojih bi korisnik kredita kao potrošač mogao zaključiti o financijskim posljedicama navedene odredbe. Predmetni ugovor o kreditu predstavlja tipski ugovor kojeg je tuženik sastavio te se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo. Povrijeđeno je načelo savjesnosti i poštenja koje podrazumijeva da su svi sudionici u obveznom odnosu dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana vodeći računa o smislu i svrsi obveznog odnosa. Tuženik nije dokazao opravdanost sporne naknade s obzirom na to da niti ne iznosi činjenice sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a o tome na koji način se određuje visina predmetne naknade, već je u ugovoru samo navedeno da se određuje prema Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora. Iz toga ne proizlazi da su naknadom pokriveni stvarni troškovi koje je tuženik imao pri obradi svakog pojedinog zahtjeva i odobravanja kredita. Nadalje, korisnik kredita iz ugovorne odredbe nije mogao niti zaključiti koji je iznos naknade s obzirom na to da konkretna visina nije određena ugovorom, već je navedeno da se plaća prema odluci banke o tarifi usluga. Tuženik nije dokazao da je korisniku kredita prezentirao predmetnu odluku prema kojoj će se određivati visina naknade. Iz okolnosti da se u konkretnom slučaju radi o tipskom ugovoru i da se o spornoj odredbi nije ni moglo pregovarati, kao i da u samom ugovoru nije navedena visina naknade, može se zaključiti da banka o interesima potrošača nije vodila računa.

16. Uzrokuje li se predmetnom spornom ugovornom odredbom značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, i to na štetu potrošača, ocjenjuje se ne samo kvantitativnom ocjenom odnosa iznosa kredita i iznosa ugovorene naknade za obradu i odobravanje kredita, već i ocjenom da li bi neprihvaćanjem te odredbe od strane potrošača, on bio ograničen u ostvarivanju svog prava (zahtjeva za kredit ili sadržaja ugovora o kreditu ili nametanjem neke druge dodatne obveze ili naknade).

17. Prema odredbi čl. 83. ZZP-a treba imati u vidu sve okolnosti prije i prilikom sklapanja samog ugovora, ostale ugovorne odredbe te narav robe ili usluge koja predstavlja predmet ugovora, sve s obzirom na vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu.

18. Odredba o naknadi za obradu kredita je unaprijed formulirana od strane tuženika te korisnik kredita nije mogao imati utjecaj na njezin sadržaj. Korisnik kredita nije imao mogućnost sklopiti ugovor o kreditu bez navedene odredbe, niti pregovarati o toj odredbi jer u tom slučaju ne bi mogao sklopiti ugovor o kreditu, odnosno tuženik ne bi pristao na sklapanje ugovora o kreditu bez te odredbe ili s drugačijom odredbom o naknadu za obradu kredita. Tužitelj je imao mogućnost samo ili prihvatiti ili ne prihvatiti ugovor kojeg je unaprijed formulirao tuženik. Tuženik nije postupao u dobroj vjeri i korisnik kredita kao potrošač nije imao objektivne mogućnosti niti za pregovaranje oko sporne odredbe o naknadi za obradu i odobravanje kredita niti oko njenog neprihvatanja, što je sve prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

19. Zbog toga je i odredba čl. 5. ugovora o kreditu kojom je ugovorena naknada za obradu kredita ništetna sukladno odredbi čl. 81., 83. i 87. st. 1. ZZP-a, a odredba o naknadama je ništetna i prema odredbama ZOO-a.

20. Odredbom čl. 269. st. 1. ZOO-a objekt ugovorne obveze je činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju. Prema odredbi čl. 269. st. 2. ZOO-a činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva.

21. Prema odredbi čl. 272. st. 1. ZOO-a činidba je odrediva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi.

22. Prema odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

23. Odredbe čl. 5. ugovora o kreditu protivna je odredbi čl. 269. st. 2., čl. 271. i čl. 272. st. 1. ZOO-a jer činidba naknade za obradu kreditnog zahtjeva u toj odredbi nije određena niti odrediva. Naime, tom odredbom ugovoreno je da korisnik kredita plaća naknade sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, bez navođenja o kojim konkretnim naknadama se radi (pa tako nije navedeno niti da se radi o naknadi za obradu kredita), te bez navođenja bilo kakvog mjerljivog kriterija o kojem ovisi visina i obračun te naknade, već je samo navedeno da se određuje sukladno odluci banke. Iz niti jedne odredbe ugovora ne proizlazi da je ta odluka o tarifama banke prezentirana korisniku kredita, a niti da je ona sastavni dio ugovora. Činidba kako je ugovorena u čl. 2. st. 4. ugovora o kreditu nije određena niti odrediva jer ne sadrži određene kriterije s pomoću kojih se može odrediti visina te naknade i o kojim konkretnim naknadama se radi, već visina naknade ovisi isključivo o jednostranoj odluci banke.

24. Stoga, odredba čl. 5. ugovora ugovora o kreditu također je ništetna sukladno odredbi čl. 269. st. 2. ZOO-a.

25. Ništetnost odredbi o naknadama ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora jer ugovor može opstati i bez tih odredbi sukladno odredbi čl. 324. st. 1. ZOOa.

26. Prema odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

27. Dakle, posljedica ništetnosti predmetnih ugovornih odredbi je da svaka stranka vraća ono što je primila na temelju tih odredbi, tj. svaka stranka ima pravo na povrat onog što je dala.

28. Slijedom navedenog, obveza tuženika po osnovi ništetne odredbe o naknadama sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a je vratiti tužitelju iznos od 496,28 € radi čega je odlučeno kao u toč. II izreke.

29. U odnosu na zatezne kamate prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Tuženik kao trgovac je morao znati i da je odredba o naknadama ništetna jer nije dao nikakve obavijesti korisniku kredita o toj naknadi, niti je to vidljivo iz ugovora pa zatezne kamate teku od dana izvršenog plaćanja. Stopa zatezne kamate određena prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose jer tražbina ne proizlazi iz trgovačkog ugovora.

30. Slijedom svega iznijetog odlučeno je kao u to. I i II izreke.

31. Odluka o troškovima postupka iz toč. III. i IV. izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. čl. 155. i čl. 164. st. 1. i 2. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika Narodne novine, broj: 138/23, dalje: Tarifa)

32. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe, podneska od 9. studenog 2025. u iznosu od 200,00 € (Tbr. 8. 1.), te za zastupanje na ročištu 3. ožujka 2026. i 25. svibnja 2026. u iznosu od po 200,00 € (Tbr. 9. 1. a), trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 100,00 € (Tbr.9.3.), ukupno 900,00 €.

Tužitelju je priznat i zatraženi trošak dolaska svjedoka Slavena Bilaver iz Zadra u Zagreb i natrag u iznosu od 43,00 € jer je toliko bilo naloženo platiti tužitelju svjedoku rješenjem na ročištu 25. svibnja 2026., kao i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,18 € (čl. 1. i 2. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj 118/2018 i 51/23; dalje: ZSP i Tar. br. 1. t. 1. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi – Narodne novine, broj: 37/23 dalje: Uredba), kao i trošak sudske pristojbe na presudu Tbr. br. 2. t. 1. Uredbe u iznosu od 140,00 € . Dakle, tužitelju je priznat parnični trošak u iznosu od 1.116,18 €, dok je za iznos iznad dosuđenog iznosa odbijen, slijedom čega je odlučeno kao u toč. III. izreke presude.

33. Tuženik nije uspio u sporu pa je njegov zahtjev za nakanu parničnih troškova u iznosu od 849,54 € odbijen kao neosnovan i odlučeno kao u toč. IV. Izreke.

Zagreb, 12. lipnja 2026.

Sudac
Maja Jurovicki

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- kal 30 dana

Broj zapisa: **9-30889-5449e**

Kontrolni broj: **015dc-55c79-33c62**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA JUROVICKI, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.